

Τάσος Ανθουλιάς

ΜΑΡΟΚΟ

Το Μαρόκο είναι μια αραβική, μουσουλμανική χώρα της Βόρειας Αφρικής. Το πολίτευμά του είναι η Συνταγματική Μοναρχία. Βρίσκεται στη βορειοδυτική άκρη της Αφρικής και συνορεύει ανατολικά με την Αλγερία, νότια με τη Μαυριτανία και βόρεια με την Ισπανία. Δυτικά βρέχεται από τον Ατλαντικό ωκεανό, ενώ στον βορρά από τη Μεσόγειο. Στο βόρειο άκρο του βρίσκεται η μια πλευρά από τα στενά του Γιβραλτάρ.

ΧΕΛΙΔΟΝΙ 2024

Το Μαρόκο διοικεί το μεγαλύτερο μέρος της Δυτικής Σαχάρας, που όμως από το 1976 έχει ανακηρυχτεί ανεξάρτητο κράτος και αναγνωρίζεται από 46 κράτη του κόσμου. Η Δυτική Σαχάρα είναι μια από τις πιο αραιοκατοικημένες περιοχές του κόσμου, αποτελούμενη κυρίως από έρημο.

Η ιστορία της ανθρώπινης κατοίκησης στο Μαρόκο αρχίζει τουλάχιστον από την παλαιολιθική εποχή, ξεκινώντας κάπου μεταξύ 190.000 και 90.000 π.Χ. Υπάρχουν, όμως, στοιχεία για ακόμη παλαιότερη ανθρώπινη κατοίκηση στην περιοχή: Απολιθώματα Homo sapiens ανακαλύφθηκαν πρόσφατα κοντά στην ακτή του Ατλαντικού στο Τζεμπέλ Ιρούντ και χρονολογήθηκαν στα 315.000 χρόνια πριν.

Στο Μαρόκο ανακαλύφθηκε μια σπηλιά που πριν από 15.000 χρόνια είχε υπάρξει το παλαιότερο νεκροταφείο της Βόρειας Αφρικής.

Στην αρχή της περιόδου της Κλασικής Αρχαιότητας η Βορειοδυτική Αφρική και το Μαρόκο εντάχθηκαν τον 8ο αιώνα π.Χ. στον ευρύτερο αναδυόμενο μεσογειακό κόσμο από τους Φοίνικες, οι οποίοι ίδρυσαν εκεί εμπορικές αποικίες και οικισμούς, όπως η Μογκαντόρ, Και τον 5ο αιώνα π.Χ. ήταν μέρος της Καρχηδονιακής αυτοκρατορίας.

Μετά το 44 μ.Χ. η περιοχή έγινε επαρχία της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας μέχρι τον 3ο αιώνα μ.Χ. οπότε η ρωμαϊκή κυριαρχία περιορίστηκε σε μερικές παράκτιες πόλεις. Και μέχρι τα τέλη του 4ου αιώνα αυτές οι πόλεις είχαν εκχριστιανιστεί.

Η μουσουλμανική κατάκτηση ξεκίνησε στα μέσα του 7ου αιώνα και ολοκληρώθηκε στις αρχές του επόμενου αιώνα, μεταφέροντας την αραβική γλώσσα και το Ισλάμ στην περιοχή. Οι αυτόχθονες Βερβερικές φυλές υιοθέτησαν το Ισλάμ, αλλά διατήρησαν τους εθιμικούς τους νόμους. Πλήρωναν επίσης φόρους και φόρο τιμής στη νέα μουσουλμανική διοίκηση.

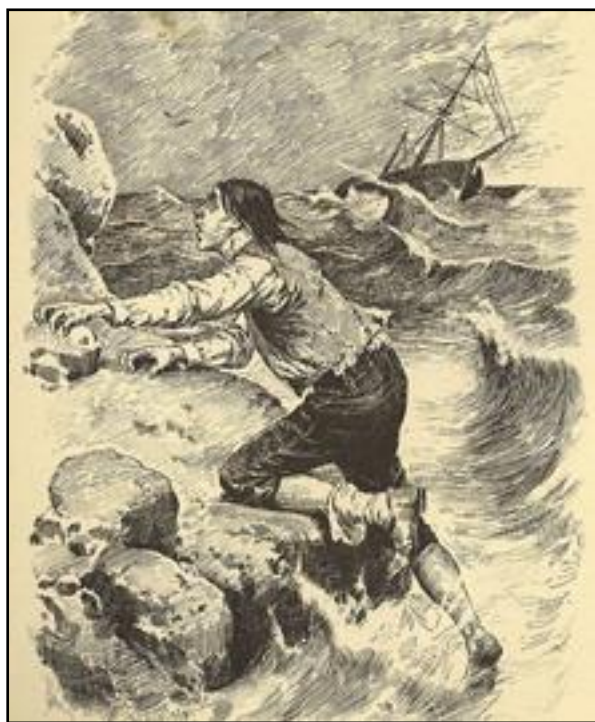
Η δυναστεία των Ιδρισιδών κυβέρνησε από το 788 ως το 974. Οι Ιδρισίδες ίδρυσαν τη Φεζ ως πρωτεύουσά τους και το Μαρόκο έγινε κέντρο θρησκευτικών σπουδών και μεγάλη περιφερειακή δύναμη.

Μέχρι τον 15ο αιώνα διάφορες δυναστείες μουσουλμάνων κυβέρνησαν περιοχές του Μαρόκου και συγκρούστηκαν πολλές φορές μεταξύ τους και με Βερβερικές φυλές.

Το 1549 η περιοχή περιήλθε σε διαδοχικές αραβικές δυναστείες που ισχυρίζονταν ότι κατάγονταν από τον προφήτη Μωάμεθ: πρώτα η δυναστεία των Σααντί που κυβέρνησε από το 1549 ως το 1659 και στη συνέχεια η δυναστεία των Αλαουϊτών, που παρέμεινε στην εξουσία μέχρι τον 18ο αιώνα. Αυτή την περίοδο στο Μαρόκο επιτέθηκε η Ισπανία και η Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Η πειρατεία, αν και σε παρακμή όπως και η εμπορική δραστηριότητα, εξακολουθούσε να υπάρχει. Ο «Ροβινσώνας Κρούσος» είναι μυθιστόρημα του Ντάνιελ Ντεφόε, το οποίο εκδόθηκε για πρώτη φορά το 1719. Είναι μία φανταστική βιογραφία ενός ναυαγού που πέρασε 28 χρόνια σε ένα απομακρυσμένο μέρος αντιμετωπίζοντας πειρατές, κανίβαλους, αιχμαλώτους και στασιαστές πριν διασωθεί φεύγοντας από παραλία του Μαρόκου.

Καθώς η Ευρώπη βιομηχανοποιήθηκε, η Βορειοδυτική Αφρική εκτιμήθηκε όλο και περισσότερο ως υποψήφια για αποικισμό. Πρώτα η Γαλλία επιτέθηκε το 1844. Το 1856 η Αγγλία προσπάθησε να συμμαχήσει με ντόπιους ηγέτες. Και το 1860 η Ισπανία πήρε χρήματα από την Αγγλία για να της δώσει κάποιες περιοχές.

Η Συνθήκη της Φεζ το 1912 κατέστησε το Μαρόκο προτεκτοράτο της Γαλλίας και πυροδότησε τις ταραχές της Φεζ. Η Ισπανία διατήρησε το παράκτιο προτεκτοράτο της. Με την ίδια συνθήκη, η Ισπανία ανέλαβε τον ρόλο της προστάτιδας δύναμης στις ζώνες της βόρειας και νότιας Σαχάρας.

Τον Μάρτιο του 1956 το Μαρόκο ανέκτησε την ανεξαρτησία του από τη Γαλλία ως «Βασίλειο του Μαρόκου». Ένα μήνα αργότερα, η Ισπανία παραχώρησε το προτεκτοράτο της στο Βόρειο Μαρόκο στο νέο κράτος, αλλά διατήρησε τους δύο παράκτιους θύλακές της στις ακτές της Μεσογείου.

Ο Χασάν Β΄ έγινε βασιλιάς του Μαρόκου στις 3 Μαρτίου 1961. Το Μαρόκο διεξήγαγε τις πρώτες του γενικές εκλογές το 1963. Ωστόσο, ο Χασάν κήρυξε κατάσταση έκτακτης ανάγκης και ανέστειλε το κοινοβούλιο το 1965. Το 1971 υπήρξε μια αποτυχημένη προσπάθεια καθαίρεσης του βασιλιά και δημιουργίας δημοκρατίας.

Οι πολιτικές μεταρρυθμίσεις στη δεκαετία του 1990 οδήγησαν στη σύσταση δύο νομοθετικών σωμάτων το 1997 και η πρώτη κυβέρνηση του Μαρόκου υπό την ηγεσία της αντιπολίτευσης ανήλθε στην εξουσία το 1998. Ο βασιλιάς Χασάν Β΄ πέθανε το 1999 και τον διαδέχθηκε ο γιος του, Μωάμεθ ΣΤ΄. Είναι ένας προσεκτικός εκσυγχρονιστής που έχει εισαγάγει κάποιες οικονομικές και κοινωνικές ελευθερίες.

Το Μαρόκο έχει ευρύ φάσμα βιοποικιλότητας. Αλλά η καταστροφή οικοτόπων και το κυνήγι για εμπόριο άγριων ζώων εξαφανίζουν πολλά είδη, όπως το βερβερικό λιοντάρι που είναι το εθνικό έμβλημα του Μαρόκου. Και ο βερβερικός μακάκος.

Η θρησκευτική πίστη στη χώρα είναι ο Μουσουλμανισμός. Από αυτούς που ασπάζονται το Ισλάμ σχεδόν όλοι είναι Σουνίτες Μουσουλμάνοι.

Οι επίσημες γλώσσες του Μαρόκου είναι τα αραβικά και τα βερβερικά. Τα γαλλικά χρησιμοποιούνται σε κυβερνητικούς θεσμούς, μέσα ενημέρωσης, μεσαίες και μεγάλες εταιρείες και διεθνές εμπόριο. Τα γαλλικά διδάσκονται ως υποχρεωτική γλώσσα σε όλα τα σχολεία. Στο βόρειο Μαρόκο πολλοί μιλούν και την ισπανική

γλώσσα. Στην πόλη Φεζ υπάρχει το παλαιότερο ιεροσπουδαστήριο.

Το Ραμπάτ είναι η πρωτεύουσα του Μαρόκου, με πληθυσμό 1,5 εκατομμύριο κατοίκους. Η πόλη βρίσκεται στις ακτές του Ατλαντικού Ωκεανού.

Η Καζαμπλάνκα είναι πόλη στο δυτικό Μαρόκο, στις ακτές του Ατλαντικού Ωκεανού. Είναι η μεγαλύτερη πόλη του Μαρόκου που κατοικείται από 3,5 εκατομμύρια ανθρώπους, καθώς και το μεγαλύτερο λιμάνι του. Ουσιαστικά είναι η οικονομική πρωτεύουσα της χώρας, καθώς το μεγαλύτερο μέρος του οικονομικού τομέα

βασίζεται στην ευρύτερη περιοχή της Καζαμπλάνκα.